

Categoria: **G2**
Pseudònim: Kafka

Estigmes o la deliberada metamorfosi que estaves obligada a fer

Pensament 1. Recerca

El que sento, pensar-ho no puc

i el que dic, no ho sento.

Així, la màscara disfressa

el que el jo, sincer, revela.

Trencat el dogma duc

i, incompresa, intento

trobar el mirall que besi

el meu reflex fidel.

Paral·lela a mi,

la meva silueta.

La contemplo amb raresa

puix diferent de mi sembla.

Pensament 2. Certeses

Un mirall.

Un reflex.

Similar a mi.

Reflex de mi?

No.

Definitivament, no

No soc jo.

Són retocs de mi.

Una pregunta que pel cap deambula:

“Canviant aspectes de mi, felicitat trobaria?”

Cruel engany que a més d’una afecta.

Infiltrades idees per una societat que,

en nom de la perfecció,

ens arrabassa l'essència.

Oracle:

“Polir el rostre pur. Planxar del temps les línies”.

I jo:

“Singularitats invisibles per la seva absència”.

Qui gosà un dia dir tal embruix per prostituir la subtil bellesa dels defectes?